Przykład

W dalszym ciągu operujemy na parze (klucz, wartość).

Załóżmy, że mamy tablicę *T*, w której:

- Indeks jest kluczem i
- W tablicy pod tym indeksem jest wartość, czyli T[i] zawiera wartość skojarzoną z i.

Mamy zatem zapewniony <u>bezpośredni dostęp</u> do wartości poprzez klucz, ale ... uwaga: równowaga *czasu* i *pamięci*.

Haszowanie

Metoda, w której pary (klucz, wartość) w tablicach wskazywane są na podstawie operacji arytmetycznych przekształcających klucze w indeksy tablicy.

Pozwala ograniczyć do rozsądnej ilości potrzebny czas i pamięć. W algorytmach haszowania można zyskać czas kosztem pamięci (i na odwrót) dostosowując odpowiednio parametry, nie modyfikując kodu.

Algorytmy wyszukiwania oparte na haszowaniu składają się generalnie z dwóch kroków:

- 1. Obliczenie wartości *funkcji haszującej*, która przekształca klucz wyszukiwania na skrót wyznaczający indeks tablicy (zakłada się/ dąży się to sytuacji, że różne klucze odpowiadają różnym indeksom, ale nie zawsze tak jest).
- 2. Rozwiązywanie ew. kolizji
 - a) Haszowanie metodą łańcuchową
 - b) Haszowanie z wykorzystaniem próbkowania liniowego

Funkcje haszujące

Zakładając, że istnieje tablica mieszcząca *M* par (klucz, wartość), potrzebna jest *funkcja haszująca*, która potrafi przekształcić dowolny klucz na indeks tej tablicy, czyli [0, *M*-1].

Szukamy zatem funkcji, która byłaby łatwa do obliczenia i zapewniałaby równomierny rozkład kluczy. Czyli dla każdego klucza wystąpienie dowolnej liczby całkowitej z przedziału 0 do *M*-1 powinno być tak samo prawdopodobne.

Funkcje haszujące

Funkcja haszująca zależy od typu klucza, czyli dla każdego używanego typu klucza potrzebna jest inna funkcja haszująca, przykładowo:

- Numer albumu czy też PESEL można zwykle użyć bezpośrednio
- Nazwisko należałoby zamienić najpierw na liczbę
- Inne typy złożone, składające się z kilku pól, np. adres pocztowy trzeba je w pewien sposób połączyć

Funkcje haszujące

Dodatnie liczby całkowite

Najbardziej popularny sposób (zwany haszowaniem modularnym):

Wybieramy rozmiar tablicy M – liczba pierwsza, a następnie dla dowolnej liczby dodatniej całkowitej k obliczamy resztę z dzielenia k przez M (w Javie: k % M).

Funkcja jest skuteczna w rozłożeniu kluczy równomiernie pomiędzy 0 a *M*-1.

Jeśli M nie byłaby liczbą pierwszą – niemożliwym może stać się równomierny podział wartości.

Funkcje haszujące

Liczby zmiennoprzecinkowe

Jeśli kluczami są liczby rzeczywiste z przedziału od 0 do 1, można pomnożyć je przez *M* i zaokrąglić do najbliższej liczby całkowitej, aby uzyskać indeks z przedziału od 0 do *M*-1.

Wadą jest to, iż nadaje większą wagę znaczącym bitom klucza, te mniej znaczącą nie liczą się. Obejściem może być wykorzystanie haszowania modularnego na binarnej reprezentacji klucza (zastosowano w Javie).

Funkcje haszujące

Łańcuchy znaków

Wykorzystujemy fakt, iż łańcuch znaków traktowany może być jako duża liczba całkowita.

Przykład obliczenia wartości funkcji haszującej dla łańcucha s typu String:

```
int h = 0;
for (int i = 0; i < s.length(); i++)
    h = (R * h + s.charAt(i)) % M;</pre>
```

charAt(i) – zwraca wartość typu char, czyli 16-bitową liczbę całkowitą. R – mała liczba pierwsza (w Javie jest to 31).

Funkcje haszujące

Klucze złożone

Jeśli klucz obejmuje kilka pól całkowitoliczbowych, zwykle możemy je połączyć podobnie jak przy łańcuchach znaków.

Załóżmy, że mamy typ Date, obejmujący trzy pola day (dwie cyfry), month (dwie cyfry) i year (cztery cyfry). Wartość obliczamy jako:

```
int h = (((day * R + month) % M) * R + year) % M
```

Uzyskana wartość to liczba z całkowita z przedziału od 0 do M-1.

Funkcje haszujące

Implementacja w Javie

Wszystkie klasy w Javie dziedziczą metodę int hashCode(), która zwraca liczbę 32 bitową.

- Wymóg: jeśli x.equals(y), to
 (x.hashCode() == y.hashCode()).
- <u>Pożądane</u>: !x.equals(y), to
 (x.hashCode()!=y.hashCode()).
- <u>Domyślnie</u> zwraca adres maszynowy obiektu x.
- Dla typów Integer, Double, String, File, URL, Date, ..., Java udostępnia implementacje metody hashCode()

Funkcje haszujące

Implementacja w Javie

Jak przekształcić wartość funkcji hashCode () na indeks tablicy z przedziału od 0 do *M*-1?

Łączymy wartość funkcji hashCode () z haszowaniem modularnym:

```
private int hash(Key key) {
   return (key.hashCode() & 0x7fffffff) % M;
}
```

Funkcje haszujące

Implementacja w Javie

hashCode () definiowana przez użytkownika

Oczekuje się, że funkcja <code>hashCode()</code> rozkłada równomiernie pomiędzy możliwe 32-bitowe wartości. Oznacza to, że dla dowolnego obiektu <code>x</code> można zapisać <code>x.hashCode()</code> oczekiwać z równym prawdopodobieństwem jednej z 2^{32} możliwych 32-bitowych wartości.

Funkcje haszujące

Implementacja w Javie

hashCode () definiowana przez użytkownika

Trzy podstawowe wymagania przy implementacji dobrej funkcji haszującej dla określonego typu danych:

- Determinizm równe klucze muszą dawać taką samą wartość funkcji haszującej.
- Działanie wydajne.
- Równomiernie rozdzielanie kluczy.

Funkcje haszujące

Założenie o równomiernym haszowaniu

Funkcje haszujące równomiernie i niezależnie rozdzielają klucze między całkowitoliczbowe wartości z przedziału od 0 do M-1.

Haszowanie metodą łańcuchową (ang. separate chaining)

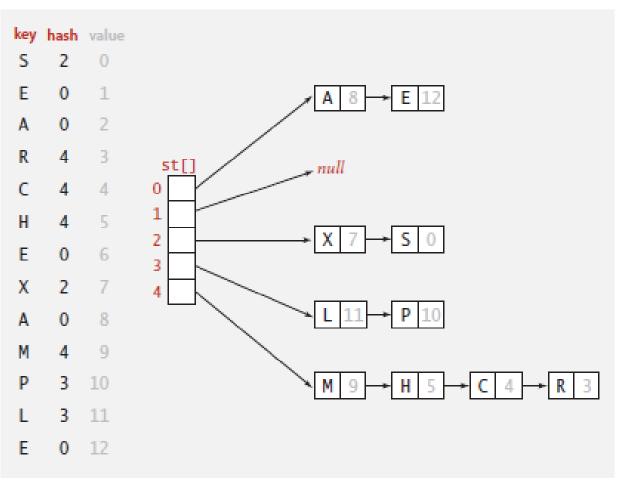
Drugim krokiem algorytmów haszowania jest <u>rozwiązywanie kolizji</u>, czyli sytuacji, w której dla dwóch lub więcej kluczy funkcja haszująca wskazuje na ten sam indeks w tablicy.

Haszowanie metodą łańcuchową

Proste rozwiązanie:

- Utrzymujemy tablicę M elementową (indeksy: 0 ... M-1) do przechowania N par (klucz, wartość).
- Dla każdego indeksu *i* utrzymujemy listę powiązaną par, dla których funkcja haszująca zwraca indeks *i*.

Jeżeli dla danego klucza znajdziemy indeks pozostanie do przeszukania tylko lista (łańcuch) przypisana do tego indeksu.

Haszowanie metodą łańcuchową Implementacja

```
public class SeparateChainingHashST <Key, Value>
   private int M = 97;
   private Node[] st = new Node[M];
   private static class Node {
      private Object key;
     private Object val;
      private Node next;
   private int hash(Key key) {
      return (key.hashCode() & 0x7fffffff) % M;
   public Value get(Key key) {
   public void put(Key key, Value val) {
```

Haszowanie metodą łańcuchową Implementacja

```
public class SeparateChainingHashST <Key, Value>
   public Value get(Key key) {
      int i = hash(key);
      for (Node x = st[i]; x != null; x = x.next)
         if (key.equals(x.key))
            return (Value) x.val;
      return null;
   public void put(Key key, Value val) {
      int i = hash(key);
      for (Node x = st[i]; x != null; x = x.next)
         if (key.equals(x.key)) {
            x.val = val;
            return;
      st[i] = new Node(key, val, st[i]);
```

Haszowanie metodą łańcuchową Implementacja

```
public class SeparateChainingHashST <Key, Value>
   public Value delete(Key key) {
   public int size() {
```

Haszowanie metodą łańcuchową

Jakie wybrać M?

- Jeżeli M za duże \Rightarrow zbyt wiele pustych łańcuchów.
- Jeżeli M za małe \Rightarrow łańcuchy są zbyt długie.
- Typowy wybór: *M* ~ *N* / 4.

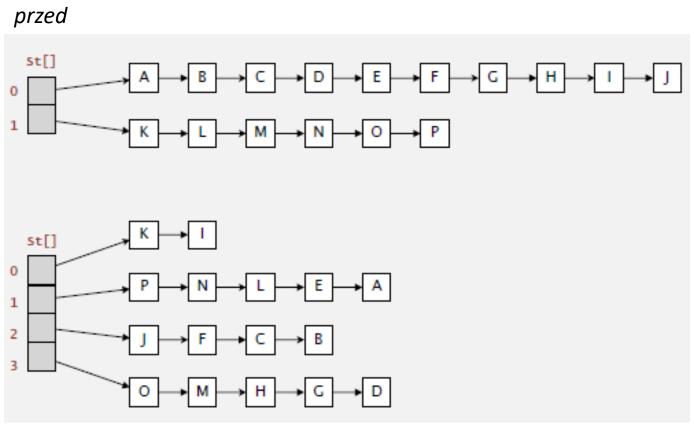
Haszowanie metodą łańcuchową

Celem jest aby średnia długość listy *N/M* była stała.

Zmiana wielkości tablicy:

- Podwajamy wielkość tablicy M gdy N/M ≥ 8.
- Zmniejszamy dwukrotnie wielkość tablicy M gdy N/M ≤ 2.
- Uwaga: wymagane jest rehaszowanie wszystkich kluczy.

po

[SW-2018]

Implementacja	WORST CASE Wyszukanie	WORST CASE Wstawienie	WORST CASE Usuwanie	AVG CASE Wyszukanie	AVG CASE Wstawienie	AVG CASE Usuwanie	Porównanie kluczy
Przeszukiwanie sekwencyjne w tablicy symboli (lista powiązana nieuporządkowana)	N	N	N	N/2	N	N/2	equals()
Przeszukiwanie binarne w tablicy symboli (tablica uporządkowana)	log N	N	N	log N	N/2	N/2	compareTo()
Drzewa wyszukiwań binarnych	N	N	N	1.39 log <i>N</i>	1.39 log <i>N</i>	\sqrt{N}	compareTo()
Drzewa 2-3 Czerwono-czarne BST	2 log N	2 log N	2 log N	1.00 log <i>N</i>	1.00 log <i>N</i>	1.00 log <i>N</i>	compareTo()
Haszowanie metodą łańcuchową	N	N	N	3-5	3-5	3-5	

Haszowanie metodą liniowego próbkowania (ang. linear probing)

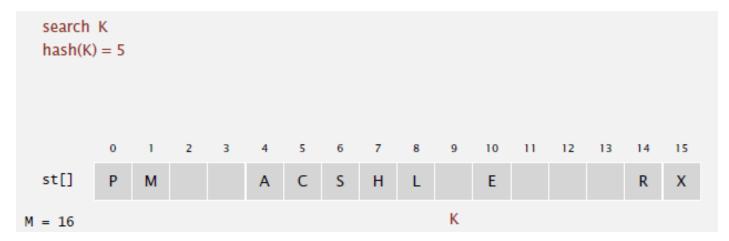
- Utrzymujemy tablicę M elementową (indeksy: 0 ... M-1) do przechowania N par (klucz, wartość), gdzie M > N.
- Dla każdego indeksu i utrzymujemy listę powiązaną par (klucz, wartość), dla których funkcja haszująca zwraca indeks i.
- Zakładamy, że puste miejsca w tablicy wykorzystamy przy rozwiązywaniu kolizji, czyli jeśli stwierdzimy kolizję, szukamy następnego indeksu (dokonujemy jego zwiększenia).

Haszowanie metodą liniowego próbkowania

Mamy trzy możliwości:

- Klucz jest równy kluczowi wyszukiwania wyszukiwanie udane
- Pozycja jest pusta, czyli na pozycji o danym indeksie jest null wyszukiwanie jest nieudane
- Klucz nie jest równy kluczowi wyszukiwania należy sprawdzić następną pozycję.

Haszowanie metodą liniowego próbkowania

[SW-2018]

Haszowanie metodą liniowego próbkowania

Implementacja

```
public class LinearProbingHashST <Key, Value>
   private int M;
   private Value[] vals = (Value[]) new Object[M];
   private Key[] keys = (Key[]) new Object[M];
   private int hash(Key key) {
   public Value get(Key key) {
   public void put(Key key, Value val) {
```

Haszowanie metodą liniowego próbkowania

Implementacja

```
public class LinearProbingHashST <Key, Value>
  public Value get(Key key) {
      for (int i = hash(key); keys[i] != null;
            i = (i+1) % M
         if (key.equals(keys[i]))
            return vals[i];
      return null;
  public void put(Key key, Value val) {
      int i;
      for (i = hash(key); keys[i] != null;
            i = (i+1) % M)
         if (keys[i].equals(key))
            break;
      keys[i] = key;
      vals[i] = val; }
```

Haszowanie metodą liniowego próbkowania

Celem jest aby średnia długość listy $N/M \le 1/2$.

Zmiana wielkości tablicy:

- Podwajamy wielkość tablicy M gdy N/M ≥ ½.
- Zmniejszamy dwukrotnie wielkość tablicy M gdy N/M ≤ 1/8.
- Uwaga: wymagane jest re-haszowanie wszystkich kluczy.